

Ernst Rennes, concept-ontwikkelaar

Dag allen,

Met alsmaar stijgende verbazing heb ik de afgelopen jaren de ontwikkelingen rondom de eventuele locatie van de nieuw te bouwen sporthal gevolgd. Als concept-ontwikkelaar ben ik gewend om met een leeg papier te starten en een ideaalbeeld te schetsen. Staat het concept goed, dan werk je samen met alle belanghebbenden toe naar een plan en een ideale locatie. Pas als het plan goed is doordacht, toets je het aan de realiteit en probeer je de ideale mix te vinden tussen plan en praktijk.

Voor mijn gevoel wordt nu bijna de omgekeerde weg bewandeld door de gemeente en ICS. Er wordt alleen gekeken naar beschikbare locaties, die waarschijnlijk zijn aangewezen door de gemeente. Ik mis een plan. Ik mis een heldere afweging van wat de nieuwe sporthal moet zijn. Ik mis een heldere visie op wat de ideale locatie is. Ik mis inspraak van alle belanghebbenden. En - niet onbelangrijk - ik mis een heldere toekomstvisie. We willen allemaal een sporthal die de komende 50 jaar meekan.

Omdat er geen duidelijk concept is wat de nieuwe sporthal moet zijn, is er ook niet gekeken naar de meest ideale plek. Een nieuwe sporthal heeft ruimte nodig, met mogelijkheden tot groei. Volgens mij moet de bestaande bebouwing en bewoning in Ruurlo zoveel mogelijk met rust worden gelaten.

Een sporthal is immers meer dan een centrum voor zaalsporten. Het moet op termijn ook in verbinding staan met buiten sporten. Dat zou een belangrijke pijler in het concept moeten zijn. Een concept dat leeft en meegroeit met veranderingen en dus toekomstbestendig is. Nu wordt er te star gekeken naar locaties binnen de bebouwde kom, die sneller dan we denken, te klein en te beperkend zijn. Ik vind dat ICS en de gemeente geen oog hebben voor de gevolgen van de nieuwe sporthal voor omwonenden.

Ik vrees dat de gemeente en ICS een verkeerde weg bewandelen. Als we nu ad hoc proberen een nieuwe sporthal in te passen in de bestaande bebouwing, vragen we om problemen. Er is al veel onrust onder de inwoners van Ruurlo. Maar doorgaan op deze doodlopende weg, betekent nog meer reuring. In gesprekken met veel mede-Ruurloers ben ik erachter gekomen dat ik niet de enige ben, die zich ernstig zorgen maakt over het proces dat de gemeente en ICS zijn gestart. Vandaar mijn oproep aan hen om weer terug te gaan naar de tekentafel.